

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 148: Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Revision af detailhandelsbestemmelserne).

Af miljøministeren (Connie Hedegaard).
(Fremsat 6/2 2007. Første behandling 22/2 2007. Betænkning 16/5 2007).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Formanden:

Hr. Per Clausen som ordfører.

Kl. 14.05

Per Clausen (EL):

Vi har her at gøre med et lovforslag, som er særdeles nødvendigt og vigtigt, forstået på den måde at den gamle lov om detailplanlægningen jo har udviklet sig på en sådan måde, at anvendelsen af de såkaldt særlige planmæssige begrundelser blev udnyttet til at give dispensationer fra arealkrav til en særlig kategori af dagligvarebutikker og dermed reelt var i færd med at underminere de i loven fastsatte grænser. Altså var man i færd med at komme i en situation, hvor forsøget på at forsvare en alsidig detailhandel i Danmark, en alsidig detailhandel, der også betød, at man havde butikker i de små byer osv., blev undergravet.

Derfor var det uhyre fornuftigt, at man nedsatte et detailhandelsudvalg, og udvalget kom da også efter et grundigt arbejde med en række anbefalinger, der på den ene side imødekom krav om mulighed for at etablere større butikker og på den anden side forsøgte at beskytte den mindre og mellemstore detailhandel i Danmarks

mindre byer mod udkonkurrering fra større kæder.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at hvis Enhedslisten skulle have formuleret det, som detailhandelsudvalget nåede frem til – et udvalg, hvor der jo er repræsentanter for alle interessenter på området – ville vi have gennemført en langt mere radikal stramning af lovgivningen, sådan at man langt mere effektivt kunne sikre en alsidig sammensætning af butikkerne i Danmark og langt mere sikkert kunne have taget nogle initiativer, sådan at man for alvor havde skabt mulighed for, at der også havde været et alsidigt butiksliv i de mindre byer og i landdistrikterne. Men vores udgangspunkt var alligevel, at når der var så bred en enighed blandt de involverede parter, ville vi støtte det, som detailhandelsudvalget lagde frem.

Desværre har regeringen i sit endelige lovforslag af uransagelige grunde lavet to ændringer, som efter vores opfattelse vil få alvorlige negative konsekvenser. Det ene er, at man har opfundet et begreb, som hedder, at der skal være mulighed for at udvide butikkerne med 200 m² ekstra til personalefaciliteter. Det interessante her er, at hvis man kigger på reaktionerne fra fagforeningerne på området, HK Handel og LO, udtrykker de alle dyb forundring. De har aldrig været udsat for, at personalet i de her butikker har ytret noget ønske om, at man planmæssigt skulle sikre muligheden for 200 m² ekstra.

Det, som efter vores opfattelse bliver konsekvensen af det her, er i virkeligheden bare, at man giver butikkerne 200 m² ekstra uden nogen som helst saglig begrundelse, og jeg vil bare referere både til de svar, der er kommet på spørgsmål i forbindelse med udvalgsarbejdet, og ministerens svar under førstebehandlingen, hvoraf det fremgik, at det her forslag er kommet, man ved ikke hvorfor, men at der i hvert fald ikke eksisterer nogen fornuftig begrundelse for det.

Derudover valgte ministeren også at overhøre anbefalingerne fra udvalget, idet man har foreslået større maksimumsarealer og udvidet antallet af byer, der kan planlægge med udvalgsvarebutikker på over 2000 m². Det betyder efter Enhedslistens opfattelse, at vi har åbnet op for en udvikling, som meget nemt kan ende i retning af de skræmmeksempler, vi har set i USA og Sverige. Det vil jo ikke ske i første omgang, fordi loven stadig væk indeholder en række bestemmelser, der kan modvirke dette, men når man f.eks. ikke længere kan finde plads til ekstra store forretninger i bymidten i de mindre

byer, vil man på grund af det få mulighed for at bygge ud langs hovedveje, og det er en mulighed, som efter vores mening vil få negative konsekvenser.

Det, som også er en af konsekvenserne – det er så af strukturreformen – er, at man nu vil opleve en planlægning, der ikke længere tager udgangspunkt i de regionale behov, men i stedet tager udgangspunkt i den enkelte kommunes interesser i at tiltrække butikker, og vi vil se en konkurrence mellem at få etableret store butikker i de såkaldt kommunale hovedstæder. Til gengæld vil udkantsområderne i kommunerne stadig være dårligt forsynet med service og lokale indkøbsmuligheder.

Vi har stillet to ændringsforslag, der ville sikre, at lovforslaget blev bragt tilbage til det, detailhandelsudvalget foreslog. Vi betragtede dem selv som to beskedne forslag, der hurtigt kunne få bred opbakning i Folketinget, men desværre ser det jo ud fra det betækningsbidrag, der er kommet, ikke sådan ud.

Realiteten er jo så, at for at sikre en detailhandelsudvikling, som reelt tilgodeser et varieret butiksudbud i de mindre og mellemstore byer og sikrer, at der er god tilgængelighed for alle borgere, navnlig dem uden bil, og i det hele taget fremmer en samfundsmæssigt bæredygtig detailhandelsstruktur, skal der sættes grænser for store butikker – også dem, der i dag ikke er størrelsesbegrænsninger for. Der skal også gøres et reelt stykke arbejde for at styrke de små samfunds overlevelsessevne. Dette kunne bl.a. gøres ved at fjerne afskrivningsmuligheder for butikker, ved at etablere offentlige servicefunktioner i lokale butikker i tyndt befolkede områder og ved at prioritere særlige faciliteter i de mindre forretninger.

Det har vi tidligere stillet beslutningsforslag om i Folketinget uden at komme ret langt. Vi havde så håbet på med vores meget beskedne ændringsforslag til denne lov at sikre, at i hvert fald detailhandelsudvalgets synspunkter kunne vinde fremme, et detailhandelsudvalg, som havde repræsentanter for alle interessenter på området, og som altså var blevet enige om den her model.

Kl. 14.10

Desværre har regeringen valgt at lave nogle forringelser, og det synes vi er trist, men vi håber da stadig væk på, at et flertal i Folketinget vil rette op på det her ved andenbehandlingen.

Formanden:

Så er det hr. Jørn Dohrmann som ordfører.

Jørn Dohrmann (DF):

Når man hører hr. Per Clausen, lyder det, som om der er store tilbageskridt på det her område. Der er også fremskridt, som jeg mener det er vigtigt at fremhæve.

Men det er også kedeligt at konstatere, at et flertal i Folketinget her ikke har tillid til de byrødder, der sidder i de lokale styre rundtomkring. Vi har i hvert fald fra Dansk Folkeparti haft og har tillid til, at de godt kan styre de her områder.

Vi kan derimod konstatere, at et flertal her i Folketingssalen med regeringen i spidsen nu vil til at placere de store butikker som IKEA og den slags i centrum af byerne med den store katastrofe til følge, at man selvfølgelig ikke kan komme ind til bycentrene. Man kan ikke finde parkeringspladser. Hvis man forestiller sig den situation, man har her i København, hvor man ikke engang kan komme af med sin bil, bliver det et udbredt fænomen i hele landet, og det er en katastrofe, som Dansk Folkeparti ser det.

Vi deler overhovedet ikke det synspunkt, som Enhedslisten har lagt for dagen, om, at man nu vil fratage de medarbejdere den mulighed, at de godt kan få nogle udvidelser, nogle goder til netop deres faciliteter. Det kunne være motionsrum, det kunne være andre ting, de måtte ønske, og som netop skulle tilgodeses dem som personale. Det synes vi er et fremskridt i lovforslaget.

Så synes vi også, det er godt, at det med lovforslaget er blevet præciseret, hvad et bygge-marked er, og hvad en tømmerhandel er. Det er vigtigt, at man ikke bare skærer det hele over en kam og så alligevel ikke kan definere, hvad der bliver forhandlet det ene sted og det andet sted.

Men det vigtigste ved lovforslaget her er jo netop, at man egentlig kan forklare det, man også skal forsvare. Vi ser f.eks. nogle byer, som bliver skilt ad, som Fredericia, hvor man har 38.000 indbyggere på den ene side af motorvejen og 12.000 på den anden side, og alligevel kan de ikke få lov til at tælle som en by, der har 50.000 indbyggere. Det kan man ikke forklare, og det kan man heller ikke forsvare, og derfor vil Dansk Folkeparti også stemme imod et så ugen-nemarbejdet forslag som det, der er forelagt.

Vi kan godt følge intentionen i, at man bestemmer og har nogle bestemmelser på området, men så firkantet, som de er skåret ud her, hvor man kun tager hensyn til få byer, mener vi i

Dansk Folkeparti ikke er vores opgave. Der har vi også det lokale selvstyre, som selvfølgelig er en god medspiller, som selvfølgelig har kontakten til de bygherrer, der eventuelt vil bygge i området.

Der er jo ingen, der er interesseret i at bygge flere butikker, end de har kunder til, og derfor mener vi, at det er overflødig, at vi går så hårdt til værks, at vi ikke vil overlade noget mere kompetence til byrådene sammen med bygherren.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare spørge hr. Jørn Dohrmann, om ikke han kan bekræfte, at Enhedslistens ændringsforslag ikke fratager de ansatte nogen som helst rettigheder med hensyn til at have personalefaciliteter til rådighed. Der har de præcis de samme rettigheder, som de har i dag, uanset om Enhedslistens ændringsforslag vedtages eller ej.

Det, der er tale om, er, at Enhedslistens ændringsforslag vil betyde, at butiksejerne ikke får mulighed for at bygge butikker, som er 200 m² større, end lovgivningen ellers ville tillade.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Det, man kan sige der er lagt op til med lovforslaget her, er jo netop, at der ikke er nogen, der begynder at spekulere i, om det bedre kan betale sig at investere i butikken, eller om det bedre kan betale sig at investere i personalefaciliteter. Her giver vi muligheden for, at man kan udnytte det fulde kvadratmeterantal og så give nogle ekstra kvadratmeter til personalefaciliteter. Det er altså et gode, vi giver til personalet, og derfor mener vi ikke, man kan være imod det.

Kl. 14.15

Netop som Enhedslistens repræsentant bør man jo egentlig sige: Skal vi ikke tale medarbejdernes sag? Det gør man ikke her. Næ, her vil man straffe medarbejderne med, at de eventuelt skal afgive noget plads til mere butiksareal. Det synes vi er forkert. Derfor har vi i hvert fald bakket op om, at vi her skal afgive noget ønsket plads til personalefaciliteter, og derfor må vi bare sige, at det er rimeligt, at de kvadratmeter ikke bliver regnet som butiksareal.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Sagen er jo den, at med de regler, der i dag er, og de personalefaciliteter, der skal stilles til rådig-

hed for personalet i store butikker, er personalet sikret ordentlige vilkår. Det er fuldstændig unødvendigt at give butiksejerne mulighed for at bygge 200 m² mere af den grund. Den del af forslaget handler kun om at give dem bedre vilkår og skabe et nyt hul, som gør, at de kan overskride det samlede arealkrav i butikkerne.

Det er jo også derfor, at de faglige organisationer, som organiserer de mennesker, der arbejder i butikkerne, klart har sagt: Det her har vi ikke brug for, det her har vi ikke noget ønske om, det vil kun yderligere medvirke til at skævvride den danske butiksstruktur. Derfor støtter de jo også Enhedslistens ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Hvis man Enhedslisten altid ønsker den laveste fællesnævner, er det jo klart, man kommer frem til den konklusion. Men vi ønsker jo gerne, at butiksejerne skulle kunne give nogle ekstra muligheder for deres medarbejdere.

Derfor går vi ikke ud fra, at vi kun skal give minimumsstandarder til bl.a. personaleforholdene. Det skulle gerne være sådan, at det også kunne være et alternativ til lønnen, at man måske giver et ekstra motionsrum eller andre fitnesssting, som kunne være interessante for personalet.

Derfor kan vi ikke følge hverken HK Handel eller LO eller de, der skulle have den holdning, at man ikke skal have lov til at give noget ekstra til personalet. Det her er noget, som vil komme personalet til gode. Derfor kan vi kun være for, at vi giver de 200 m² ekstra til personalefaciliteter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 15 stemte for, 87 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 2 stemte for, 99 imod.

Ændringsforslag nr. 5 og 6 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7 forkastedes, idet 37 stemte for, 66 imod.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 204: Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Bypolitik m.v.)

Af miljøministeren (Connie Hedegaard).
(Fremsat 28/3 2007. Første behandling 17/4 2007. Betænkning 9/5 2007).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Kl. 14.20

Forhandling

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil allerførst sige, at vi støtter de to ændringsforslag, der er stillet af miljøministeren. Der er gået lidt koks i det med betænkningen, så der fremgår det ikke klart. Men det gør vi meget tydeligt.

Det ene er et spørgsmål om at give kommunerne lov til at kræve regnvandsopsamling, når de udarbejder lokalplaner. Det er faktisk noget, vi har arbejdet for. Vi har også et beslutningsforslag, hvori det indgår, så det støtter vi selvfølgelig meget varmt.

Det andet er en ændring af et af forslagene i planloven, som handler om bypolitik. Det går på, at kommunalbestyrelserne har mulighed for

at stille krav i lokalplanerne om en af de energiklasser, der er indeholdt i bygningsreglementet. Der var i forvejen et forslag med om det, så det her er bare en lille udvidelse, eller man kan sige præcisering af det. Vi synes, det er meget vigtigt, at en kommunalbestyrelse kan sige, at her har vi en lokalplan, og nu vil vi altså virkelig have lavenergibyggeri i enten klasse 1 eller klasse 2.

Så har miljøministeren lavet en udtalelse til betænkningen, som handler om flere ting, herunder om muligheden for at få en passivhuskategori i Danmark. Vi er meget glade for, at miljøministeren har sagt, at hun vil gå i dialog med de relevante ministerier om det, for i dag er det sådan, at en kommunalbestyrelse faktisk ikke kan sige, at de inden for et lokalplanområde gerne vil have, at det hele eller en del af området bliver udlagt til passivhuse eller for den sags skyld til det, vi kalder plushuse, altså huse, der producerer mere energi, end der bruges. Når det ikke kan lade sig gøre i dag, skyldes det, at vi ikke har en passivhuskategori i det danske bygningsreglement, og det vil være rigtig vigtigt at få sådan en ind.

Vi må sige, at vi har meget at lære af udlandet på det her område, specielt af Schweiz, Østrig og Tyskland, som faktisk er kommet vældig godt i gang med passivhusbyggeri og lavenergibyggeri. Jeg har i hvert fald en vision om, at Danmark kan blive et land, hvor det her kommer til at blomstre i fuldt flor, og hvor vi virkelig får speedet op på den proces.

Det bliver ikke mindre betydningsfuldt af, at der er en meget stor byggeaktivitet i de her år, og der bliver også inddraget flere og flere områder, hvor der bliver bygget rigtig meget, og så er det her faktisk vigtigt, for hver eneste gang vi bygger, har vi chancen for enten at tilvælge noget, der har et lavt energiforbrug, eller fravælge noget, der har et lavt energiforbrug. Det vil virkelig være synd, hvis vi misser de muligheder.

Så er der et felt, som er uløst, kan man sige. Det handler om kommunalbestyrelsernes mulighed for at stille krav også i lokalplanerne om, at man vil have bestemte miljømærkede byggematerialer i et bestemt område. I den praktiske verden er der nogle kommuner, der har praktiseret det. Bl.a. har Stenløse og nu Egedal Kommune stillet det krav på et større område, men de er gået en omvej – gået over åen efter vand – ved at de først opkøbte jorden og så tinglyste deklARATIONER på jorden og derefter frasolgte byggegrundene med den klausul, at der ud over, at